затуркані розтуркані затуркані
розтуркані зубами догори
свистали ми забитими форсунками
і по одному утікали з гри

а вже колоду посипали попелом
хай інший хтось приходить уночі
ми написали дуже добру оперу
чи ж винні ми що опера мовчить

чи ж винні ми що ця сумна процесія
похнюплена неначе з бодуна
при родах вмерла покритка поезія
і ліс росте крізь наші імена